

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Ondřeje Bartoše ve věci

žalobkyně: **I. K.**

zastoupena JUDr. Janem Burešem, Ph.D., advokátem
se sídlem Václavské náměstí 807/64, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

Ředitel Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje
ve věcech služebního poměru
se sídlem Ulrichovo náměstí 810, 501 01 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2024, č. j. KRPH-114844-94/ČJ-2017-0500KR,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2024, č. j. KRPH-114844-94/ČJ-2017-0500KR, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 9 134,70 Kč, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce.

I. Vymezení věci

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí náměstka ředitele žalovaného (dále jen „*správní orgán I. stupně*“ nebo „*služební funkcionář*“)

ze dne 29. 7. 2024, čj. KRP-114844-84/ČJ-2017-500VO 2 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), kterým zamítl: 1) žádost žalobkyně o přiznání náhrad za škodu na zdraví ze dne 12. 10. 2016, doplněné podáním ze dne 20. 1. 2017 (konkrétně náhradu za ztížení společenského uplatnění ve výši 1.000.000,- Kč, náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s léčením ve výši 49.903,- Kč, náhradu za jiné poplatky spojené s léčením ve výši 28.018,- Kč, náhradu za veřejnou hromadnou dopravu spojenou s léčením ve výši 3.895,- Kč, náhradu za použití soukromého dopravního prostředku odpovídající ujetí 8.627,6 km a náhradu za ztrátu na služebním příjmu, dále jen „*žádost I.*“) a 2) žádost o jednorázové odškodnění ze dne 10. 12. 2017 ve výši valorizované pro rok 2017 spolu se zákonnými úroky z prodlení a náhradu nákladů právního zastoupení v celkové výši 3.146,- Kč (dále jen „*žádost II.*“), a to v souvislosti se služebním úrazem, který utrpěla dne 8. 9. 2011 při dopravní nehodě služebního vozu (výrok I.) a nepřiznal jí náhradu nákladů řízení ve výši 31.335,- Kč (výrok II.).

2. O uvedených žádostech se původně vedla samostatná řízení, obě žádosti byly správním orgánem I. stupně zamítnuty a žalovaným zamítnuta odvolání proti nim s odůvodněním, že nebyla prokázána příčinná souvislost mezi úrazem a zdravotním stavem žalobkyně.
3. Obě žádosti byly podrobeny soudnímu přezkumu. Zdejší krajský soud rozsudkem ze dne 27. 11. 2020, čj. 31 Ad 6/2018-262 zrušil odvolací rozhodnutí žalovaného ve věci žádosti I. a rozsudkem ze dne 24. 3. 2021, čj. 31 Ad 14/2019-172 zrušil odvolací rozhodnutí žalovaného ve věci žádosti II. a věci mu vrátil k dalšímu řízení.
4. V roce 2021 byla obě řízení spojena do společného řízení a bylo o nich rozhodnuto prvostupňovým rozhodnutím ve spojení s napadeným rozhodnutím, tj. zamítnutím obou žádostí, neboť nebyla prokázána příčinná souvislost mezi ukončením služebního poměru žalobkyně podle § 42 odst. 1 písm. h) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*ZSP*“), a služebním úrazem, který žalobkyně utrpěla dne 8. 9. 2011, ani přímá či nepřímá souvislost současného zdravotního stavu žalobkyně s tímto úrazem.

II. Obsah žaloby

5. Žalobkyně uvedla, že je bývalým příslušníkem Policie ČR. Dne 8. 9. 2011 utrpěla služební úraz při dopravní nehodě ve službě a s jeho následky na svém zdraví se potýká do současné doby. Popsala dosavadní průběh řízení před správními orgány. Shrнула, že oprávněnost žádosti I. doložila zejména znaleckým posudkem MUDr. J. F., CSc. ze dne 30. 9. 2016 (dále jen „*posudek MUDr. F.*“), ze kterého dle jejího tvrzení jednoznačně vyplývá souvislost mezi služebním úrazem a jejím zhoršeným zdravotním stavem. Žalobkyně je rovněž přesvědčena, že i její žádost II. je zcela opodstatněná, neboť pro přiznání tohoto odškodnění jsou splněny všechny zákonné podmínky.
6. Žalobkyně namítla, že obě rozhodnutí správních orgánů jsou nezákonná, neboť vycházejí z nesprávného právního a skutkového posouzení, jsou nepřezkoumatelná, a porušují její práva.
7. Považuje za nesporné, že utrpěla služební úraz se zraněním, zejména distorzi krční páteře. Nespornou je rovněž skutečnost, že byla propuštěna ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky podle ust. § 42 odst. 1 písm. h) ZSP, neboť pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost pro výkon služby a byla jí stanovena klasifikace „D“.

8. Závěry správních orgánů o neexistenci příčinné souvislosti mezi služebním úrazem a jejími zdravotními potížemi považuje za nesprávné. Namítá, že tato souvislost nebyla řádně zkoumána, nebyl vypracován relevantní znalecký posudek, který by tuto otázku zodpověděl. Dle ní existují důkazy, které tuto souvislost potvrzují (např. posudek MUDr. F., lékařské zprávy z prohlídek).
9. Žalobkyně zpochybnila znalecké posudky vypracované v rámci správního řízení.
10. Nadále má za to, že znalecký posudek Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci ze dne 11. 10. 2027 (dále jen „posudek UPOL“) je tendenční, účelově zpracovaný k zamítnutí jejích nároků. Tendenčnost posudku UPOL a účelovost jeho zadání žalobkyně spatřuje zejména v přístupu některých posuzujících lékařů, který se často jeví jako neobjektivní, *a priori* odmítavý. Poukázala zejména na stanovisko neurologa prof. MUDr. K. U. CSc., který, byť ne výslovně, nýbrž *de facto* označil žalobkyni za „simulanta“ snažícího se pouze získat rentu či kompenzaci v souvislosti se služebním úrazem. Namísto toho, aby se podrobně zabýval posouzením jejího zdravotního stavu, spekuluje o typických příznacích tzv. „kompenzační (dříve rentové) neurózy“ a nepříteli důstojným způsobem polemizuje s posudkem MUDr. F. Posudek UPOL je dle žalobkyně v rozporu se značným množstvím lékařských zpráv, které do spisu založila a navrhla k důkazu, posudek zpochybňuje i její věrohodnost.
11. Namítla, že ani revizní znalecký posudek Všeobecné fakultní nemocnice v Praze ze dne 27. 11. 2023 (dále jen „posudek „VFN““) nemá žádnou vypovídací hodnotu zejména z hlediska příčinné souvislosti, není rovněž zřejmé, proč byl tento posudek dokončen bez jejího vyšetření. Uvedla, že objektivní okolnosti jí sice zabránily zúčastnit se vyšetření, ale vždy se předem řádně omluvila a svou neúčast zdůvodnila. Principiálně se svému vyšetření nijak nebránila. Uvedla, že příčinná souvislost mezi ztrátou její zdravotní způsobilosti a služebním úrazem nebyla služebním funkcionářem vůbec zkoumána, naopak má za to, že existuje celá řada podkladů (posudek MUDr. F., lékařské zprávy), ze kterých uvedená příčinná souvislost jednoznačně vyplývá. Žalobkyně odkázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Nejvyššího soudu vymezující pojem příčinné souvislosti s tím, že se jedná o otázku skutkovou, kterou je třeba prokázat odborně. Dle uvedené judikatury přitom služební úraz nemusí být jedinou příčinou vzniku škody, postačí, jde-li o jednu z příčin, avšak příčinu důležitou, podstatnou a značnou. Pokud existuje pochybnost, je třeba ji odstranit doplněním dokazování. Revizní posudek VFN dle žalobkyně neobsahuje klíčové závěry o jejím zdravotním stavu, přesto byl použit jako podklad pro rozhodnutí.
12. Žalobkyně dále namítá, že správní orgány ignorovaly a bagatelizovaly důkazy, které předložila. Lékařské zprávy z let 2011–2017 opakovaně uvádějí stav po distorzi krční páteře v souvislosti se služebním úrazem. Změna zdravotní klasifikace (z „C“ na „D“) nebyla správně vyhodnocena v kontextu vývoje jejího zdravotního stavu. Došlo tak k nezákonnému zamítnutí jejího nároku na základě nedostatečného dokazování. Žalobkyně má za to, že pokud nebyla příčinná souvislost prokázána, měl být vypracován nový znalecký posudek. Správní orgány nevyužily ani další dostupné nástroje (např. výsledk znalců, přerušení řízení). Závěr o neexistenci příčinné souvislosti je dle žalobkyně nepodložený.
13. Další námitka se týká nezohlednění alespoň částečného nároku. Uvedla, že pokud revizní posudek VFN, který byl podkladem napadených rozhodnutí, uvedl bodové ohodnocení pro opěrkový syndrom (dle vyhlášky č. 77/2015 Sb., o postupu při určování výše náhrady

za bolest a za ztížení společenského uplatnění příslušníků bezpečnostních sborů; položka 7.48 – opěrkový syndrom – whiplash poranění spojené alespoň s jedním z příznaků jako je tinnitus, vertigo, hypacusis, dysfagie nebo dysfonie – rozmezí 40-70 bodů), pak není zřejmé, proč alespoň v tomto minimálním rozsahu jí nebyla náhrada přiznána. Přinejmenším v tomto ohledu považuje prvostupňové rozhodnutí i napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

14. Žalobkyně má za to, že správní orgány nedostály povinností uloženým jim předchozími rozsudky krajského soudu, zejména pokud jde o nedostatečně zjištěný skutkový stav. Nadále zůstaly téměř zcela nevypořádané četné lékařské zprávy, které předložila v průběhu dosavadního řízení. Nedošlo ani k tomu, že by služební funkcionář konfrontoval znalecký ústav (UPOL) v podrobnějším rozsahu s jednotlivými lékařskými zprávami, či přímo vyzval dva nejvíce si odporující znalce (MUDr. F. a MUDr. U.) k ústnímu vyjádření konanému před správním orgánem s možnou účastí žalobkyně. Namítla, že nebyl vypracován relevantní revizní znalecký posudek. Za ten pak nelze považovat posudek VFN ze dne 27. 11. 2023. Pokud správní orgány argumentovaly údajnou pasivitou či nedostatečnou součinností žalobkyně (jakkoli s tím žalobkyně nesouhlasí), měly dle jejího názoru využít nástrojů, které jim právní úprava poskytuje k vyžádání si součinnosti, případně přerušit řízení, nikoli rezignovat na náležité objasňování skutkového stavu. Pakliže žalobkyně ztratila zdravotní způsobilost (to považuje za nesporný fakt), bylo nutné dostatečně prokázat, že se tak nestalo v souvislosti se služebním úrazem (tím spíše, pokud závěry lékařského posudku zkoumajícího její způsobilost zmiňují služební úraz).
15. Žalobkyně namítla, že tvrzení žalovaného o tom, že ztratila zdravotní způsobilost pro chronický cervikokraniální syndrom (doslova: „*Odvolaatelka opakovaně přehlíží, že důvodem pro stanovení zdravotní klasifikace „D“ (nezpůsobilost ke službě) byl chronický cervikokraniální syndrom (diagnóza M 53), jak je uvedeno v závěru mimořádné pracovně-lékařské prohlídky ze dne 9. 5. 2017, nikoli následky úrazu ze dne 8. 9. 2011.*“), z žádného podkladu takto jednoznačně nevyplývá. Tato diagnóza je sice uvedena v závěru uvedeného dokumentu ze dne 9. 5. 2017, avšak spolu s ní též stav po distorzi krční páteře po služebním úrazu. Připomněla, že uvedenou vadu přitom žalovanému již v minulosti v rámci předchozího rozhodování v její věci vytýkal zdejší krajský soud, který v odůvodnění svého rozsudku čj. 31 Ad 6/2018-262 mimo jiné uvedl, že „*z ničeho nenabyl přesvědčení, že by bylo vyloučeno, že cervikokraniální syndrom není důsledek pracovního úrazu, ani to, že stav žalobkyně je ustálen.*“ Bylo tak na žalovaném, aby doplnil dokazování, a pokud dospěje i po doplnění dokazování opětovně k tomu, že její zdravotní stav nemá souvislost se služebním úrazem, aby v rozhodnutí uvedl, z čeho má uvedené za prokázané. To však žalovaný ani služební funkcionář neučinili.
16. Argumentaci správních orgánů ohledně „dalších zjištěných skutečností“: o nesplnění podmínek pro invalidní důchod, studiu na vysoké škole, evidenci u úřadu práce pouze 9 měsíců, kandidaturu ve volbách, narození dítěte, považuje za zcela irrelevantní a nemající vliv na posouzení příčinné souvislosti.
17. Žalobkyně poukázala i na skutečnost, že správní orgány nezkoumaly vývoj jejího zdravotního stavu v čase, resp. zhoršující se zdravotní stav od roku 2011 až do roku 2017. Vůbec nebyla například zkoumána změna zdravotní klasifikace na stupeň „C“ ze dne 24. 7. 2013 a následně potvrzená posudkem o zdravotní způsobilosti k výkonu služby ze dne 3. 11. 2015. Má za to, že uvedené skutečnosti by rovněž byly významné pro posouzení příčinné souvislosti mezi jejím služebním úrazem a následnou ztrátou její zdravotní

způsobivosti k výkonu služby. Dále poukázala na irelevantnost argumentu žalovaného v tom smyslu, že v souvislosti s distorzí krční páteře měla být již v minulosti odškodněna. Toto nejenže neodůvodňuje zamítnutí jejích žádostí, kterými žádá odlišné, dosud neuspokojené nároky, nýbrž nepřímo svědčí o oprávněnosti jejího nároku, když potvrzuje, že distorze páteře (a stav po tomto zranění), která byla zjevně (přínejmenším) jednou z příčin ztráty její zdravotní způsobilosti, byla způsobena právě služebním úrazem.

18. Navrhla zrušení obou rozhodnutí pro nezákonnost a přiznání náhrady nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

19. Žalovaný uvedl, že s žalobou nesouhlasí a je přesvědčen, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem.
20. K jednotlivým žalobním námitkám uvedl, že otázku příčinné souvislosti zkoumal dostatečně. Konstatoval, že v prvostupňovém řízení byl zadán znalecký posudek UPOL k odbornému posouzení zdravotního stavu žalobkyně, který měl odpovědět mimo jiné na otázku příčinné souvislosti mezi služebním úrazem a zdravotními obtížemi žalobkyně. Uvedený posudek ze dne 11. 10. 2017 byl zpracován i na základě osobního vyšetření žalobkyně a podíleli se na něm odborníci v oboru zdravotnictví, odvětví ORL, neurologie, psychiatrie, traumatologie, radiologie, rehabilitace a Ústav soudního lékařství. Členové odborné komise došli ke shodnému závěru, že současný (resp. tehdejší) stav žalobkyně nesouvisí přímo ani nepřímo se služebním úrazem, a že odškodnitelné trvalé následky služební úraz nezanechal.
21. V dalším řízení (po vydání zrušujících rozsudků) pak služební funkcionář nechal vypracovat revizní posudek VFN (vyhotoven byl dne 27. 11. 2023). Žalovaný uvedl, že odpovědi znalců na položené otázky byly významně ovlivněny tím, že se žalobkyně opakovaně celkem třikrát nedostavila na domluvený a jí potvrzený termín vyšetření. Tím zmařila účel zpracování znaleckého posudku a znemožnila revizní přezkoumání závěru znaleckého posudku UPOL ohledně příčinné souvislosti. Tvrzení žalobkyně, že principiálně svému vyšetření nijak nebránila, označil za liché, neboť žalobkyně kontaktovala VFN bezprostředně před plánovaným vyšetřením a neúčast odůvodnila nespécifikovanými zdravotními důvody. To žalovaný nepovažuje za řádnou omluvu a řádně zdůvodněnou neúčast.
22. K provedeným důkazům žalovaný uvedl, že posudek UPOL otázku příčinné souvislosti řeší s jednoznačným závěrem, že příčinná souvislost mezi služebním úrazem a zdravotním stavem žalobkyně neexistuje. Jde o jediný důkaz, který se věcně zabývá otázkou příčinné souvislosti, a to na základě osobního vyšetření žalobkyně. Naproti tomu posudek MUDr. F. (opatřený žalobkyní) pouze konstatuje příčinnou souvislost jako fakt bez dalšího odůvodnění a především bez osobního vyšetření žalobkyně. Byl zpracován „dálkově“ na základě předložených lékařských zpráv. Pro komplexní posouzení zdravotního stavu žalobkyně má dle žalovaného vyšší předpoklady znalecký ústav UPOL, kde byla žalobkyně osobně vyšetřena. Žalovaný opakovaně odmítá nařčení z tendenčnosti zadání posudku a z nedostatku snahy o objektivitu. Otázky položené v zadání znaleckého posudku jsou zcela neutrální a na formulaci odpovědí neměl žalovaný žádný vliv. Dále uvedl, že některé lékařské zprávy souvislost se služebním úrazem uvádějí, ale pouze v rámci osobní anamnézy, tedy vlastního popisu poskytnutého žalobkyní.

23. Revizní posudek VFN mohl závěry posudku UPOL potvrdit nebo vyvrátit. Pro nespolutupráci žalobkyně zůstal důkazní stav ve věci příčinné souvislosti stejný jako před zpracováním revizního posudku, tzn. že jediným relevantním důkazem o (absenci) příčinné souvislosti zůstává posudek UPOL. Konstatoval, že za posudek UPOL žalovaný zaplatil 37 752 Kč, za posudek VFN pak 43 840 Kč s tím, že z důvodu procesní ekonomie není možné zadávání znaleckých posudků opakovat donekonečna, zvláště pokud žalobkyně nespolutupracuje, a naopak svým přístupem celé správní řízení a řádné doplnění důkazního materiálu bojkotuje. Připomněl, že v dané věci jde o řízení o žádosti, kde se aktivní přístup účastníka řízení předpokládá. Žalobkyně však zvolila procesní strategii spočívající ve zcela pasivním postoji (odkázal v tomto směru na strany 13-15 napadeného rozhodnutí).
24. Žalovaný zmínil skutečnost, že služební funkcionář na žádost žalobkyně (neboť tvrdila, že si nechává zpracovat znalecký posudek) několikrát přerušil řízení, opakovaně jí vyzýval k jeho doložení. Žalobkyně vlastní nový znalecký posudek nedoložila. Žalovaný tak má za to, že otázku příčinné souvislosti řešil dostatečně.
25. K žalobkyní tvrzenému „stavu po distorzi krční páteře v souvislosti se služebním úrazem“ žalovaný poukázal na stranu 10 napadeného rozhodnutí, kde se uvedenou skutečností zabýval a zopakoval, že důvodem pro stanovení zdravotní klasifikace „D“ (nezpůsobilost ke službě) byl chronický cervikokraniální syndrom (diagnóza M 53), jak je uvedeno v závěru mimořádné pracovně-lékařské prohlídky ze dne 9. 5. 2017, nikoli následky služebního úrazu.
26. K námitce žalobkyně, že žalovaný v napadeném rozhodnutí sám konstatuje neprůkaznost posudku VFN, a přesto se o něj v napadeném rozhodnutí opírá, žalovaný uvedl, že souhlasí s tím, že posudek VFN nemá téměř žádnou vypovídací hodnotu z hlediska odborného hodnocení posuzované otázky. Současně ale v napadeném rozhodnutí uvedl, že posudek VFN má důkazní hodnotu spočívající v tom, že prokazuje, že služební funkcionář postupoval v souladu s rozsudky krajského soudu čj. 31 Ad 6/2018-262 a čj. 31 Ad 14/2019-172 a vynaložil veškeré úsilí směřující k objasnění skutkového stavu, a současně prokazuje pasivní až obstrukční přístup žalobkyně k řízení. Žalovaný napadené rozhodnutí neopíral o znalecké závěry uvedené v posudku VFN (neboť tam v podstatě absentují), ale posudkem VFN argumentoval při hodnocení přístupu žalobkyně a dále ve vztahu k nutnosti použít ty důkazy, které k dispozici byly (posudek UPOL).
27. Ohledně nepřiznání alespoň částečné náhrady žalobkyni za bolest a za ztížení společenského uplatnění v rozmezí 40-70 bodů dle posudku VFN žalovaný uvedl, že posudek VFN neobsahuje žádný závěr ohledně bodového ohodnocení. V posudku se výslovně uvádí, že VFN není držitelem certifikátu pro stanovení nemajetkové újmy a nemůže se v tomto směru vyjadřovat. Nad rámec znaleckých závěrů pouze autoři uvádějí, že „podle klasického ohodnocování trvalých (zde zřejmě chybí slovo „následků“ - pozn. žalovaného) nepochybně nelze přiznat hluchotu“; poté následuje prostá citace z vyhlášky č. 277/2015, o postupu při určování výše náhrady za bolest a za ztížení společenského uplatnění příslušníků bezpečnostních sborů. Z uvedeného vyplývá pouze to, že z pohledu znaleckého ústavu použil znalec MUDr. F. zcela nesprávné ustanovení vyhlášky. Otázka skutečného poškození zdraví žalobkyně a příčinná souvislost se služebním úrazem měla být právě předmětem (revizního) znaleckého zkoumání ve VFN, které žalobkyně svým přístupem zmařila.

28. Žalovaný nesouhlasí se žalobní námitkou, že nedostal povinností uloženým mu v předchozích zrušujících rozsudcích Krajského soudu v Hradci Králové, zejména pokud jde o nedostatečně zjištěný skutkový stav. Uvedl, že krajský soud v rozsudku čj. 31 Ad 6/2018-262 uvedl, že žalovaný měl buď konfrontovat znalecký ústav v podrobnějším rozsahu s jednotlivými lékařskými zprávami, či přímo vyzvat dva nejvíce si odporující znalce (MUDr. F. a MUDr. U.) k ústnímu vyjádření konanému před správním orgánem s možnou účastí žalobkyně. Pokud by ani poté nebyl náležitě skutkový stav zjištěn, měl být zadán revizní znalecký posudek a vyžádány i další zprávy (ČSSZ, Úřad práce) osvětlující aktuální situaci žalobkyně.
29. K tomu žalovaný uvedl, že služební funkcionář poté co kontaktoval UPOL zjistil, že znalecký posudek UPOL není možné doplnit, neboť většina znalců, kteří se na posudku podíleli, již z důvodu pokročilého věku na univerzitě nepracuje a univerzita již ani nemá akreditaci ke zpracování znaleckých posudků. Přistoupil proto k zadání zpracování revizního znaleckého posudku (VFN). Vyšetření žalobkyně, které bylo nezbytné ke zpracování posudku, však znalecký ústav nemohl z důvodu pasivity žalobkyně provést (viz popis výše a str. 11-12 napadeného rozhodnutí). Služební funkcionář si opatřil zprávy ČSSZ a Úřadu práce, které však neobsahovaly relevantní informace. Má za to, že postupoval v souladu s výše uvedeným rozsudkem.
30. K otázce přerušení řízení žalovaný uvedl, že na žádost žalobkyně bylo řízení již dvakrát přerušeno, krom toho byla v letech 2018 a 2022 lhůta pro dodání vlastního znaleckého posudku opakovaně prodlužována a v letech 2021 a 2022 byla opakovaně prodlužována lhůta k vyjádření souhlasu žalobkyně k nahlížení do její zdravotnické dokumentace a aby písemně zprostila mlčenlivosti lékaře, kteří vedou nebo vedli její zdravotnickou dokumentaci, a to bez jakéhokoliv výsledku (viz str. 13 a 14 napadeného rozhodnutí). Pro další přerušování řízení žalovaný neměl důvod.
31. Námitku ohledně využití i dalších nástrojů, které žalovanému právní úprava poskytuje k vyžádání si součinnosti (měla-li žalobkyně na mysli institut předvedení), považuje žalovaný za zcela raritní a absurdní s ohledem na to, že jde o řízení zahájené na základě její žádosti a předpokládá určitou součinnost ze strany žalobkyně. Legitimním důsledkem neúčasti žalobkyně je neprovedení jejího vyšetření a následná nevyužitelnost znaleckého posudku. Dle žalovaného tak posudek UPOL, i po revizním posudku VFN, nadále zůstává stěžejním důkazem v otázce příčinné souvislosti mezi zdravotním stavem žalobkyně a služebním úrazem.
32. K „dalším zjištěným skutečnostem“ (sdělení ČSSZ a Úřadu práce, údaj o účasti žalobkyně ve volbách, jejím studiu, narození dítěte) žalovaný odkázal na stranu 13 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že „relevance ve vztahu k odvolatelkou uplatňovaným nárokům je natolik nízká, že k nim v rámci odvolacího řízení nepřihlíží“. Ve vztahu k těmto podkladům pouze doplnil, že i pro prvostupňový orgán měly tyto podklady jen omezený význam a že jejich obstarání bylo v souladu s bodem 32 odůvodnění rozsudku krajského soudu čj. 31 Ad 6/2018-262 ve věci náhrady škody na zdraví.
33. K námitce, že žalovaný náležitě nezkoumal vývoj zdravotního stavu žalobkyně od roku 2011 do roku 2017, např. změnu zdravotní klasifikace na stupeň „C“ ze dne 24. 7. 2013, žalovaný uvedl, že ve správním řízení řešil otázku, zda uplatněné nároky žalobkyně souvisejí se služebním úrazem či nikoli. Vycházel při tom především ze znaleckého posudku UPOL a zpráv lékařů zařízení pracovnělékařské péče (Oblastního zdravotnického

zařízení MV Hradec Králové). Znalecký ústav měl k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci a všechny lékařské zprávy a další dokumenty, které byly žalobkyní předloženy žalovanému v rámci souvisejícího řízení o přiznání náhrady škody na zdraví. Rovněž zařízení pracovnělékařské péče zná „zdravotní historii“ žalobkyně a s touto znalostí stanovilo zdravotní klasifikaci „D“ a vypracovalo zprávy z mimořádné pracovnělékařské prohlídky ze dne 9. 5. 2017 a zprávu z výstupní prohlídky ze dne 31. 5. 2017. Totéž zařízení pracovnělékařské péče ostatně stanovilo žalobkyni v roce 2013 zdravotní klasifikaci „C“, o níž se žalobkyně v žalobě zmiňuje. Jak znalecký ústav, tak zařízení pracovnělékařské péče dle žalovaného braly v potaz i celkový vývoj zdravotního stavu žalobkyně. V odůvodnění napadeného rozhodnutí nebyl vývoj zdravotního stavu žalobkyně popisován, neboť to – s ohledem na prokázanou absenci příčinné souvislosti mezi služebním úrazem a neschopností ke službě – nepovažoval žalovaný za nutné.

34. Závěrem žalovaný rozporoval náklady řízení nárokové žalobkyní. Uvedl, že žalobkyně nijak nespecifikuje, jaké dva úkony právní služby á 3.100 Kč (+ 300 Kč paušál) její právní zástupce vykonal. Žalovaný má za to, že se pravděpodobně jedná o převzetí věci a sepsání žaloby. Převzetí věci však již bylo žalobkyni proplaceno v souvislosti s rozsudky krajského soudu čj. 31 Ad 6/2018–262 a čj. 31 Ad 14/2019-172 v téže věci.

35. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

36. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Po prostudování správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). O věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro to byly splněny podmínky (§ 51 odst. 1, věta druhá s. ř. s.).

37. Úvodem soud poukazuje na rozsudky zdejšího soudu čj. 31 Ad 6/2018-262 a čj. 31 Ad 14/2019-172, v nichž je skutkový stav o zdravotním stavu žalobkyně a průběh správního řízení popsán, dále je podrobně zopakován v napadeném rozhodnutí včetně nově vyhotoveného revizního posudku VFN a dále též shrnut v žalobě. Pro přehlednost věci soud uvádí následující rekapitulaci.

38. Žalobkyně utrpěla při jízdě služebním vozidlem dne 8. 9. 2011 úraz. Z lékařských posudků ze dnů 25. 7. 2013 a 3. 11. 2015 soud zjistil, že žalobkyni byla stanovena způsobilost ke služebnímu místu s omezením „C“.

39. Dne 12. 10. 2016 žalobkyně podala žádost I., oprávněnost nároku podložila posudkem MUDr. F. Dne 10. 12. 2017 podala žádost II.

40. Lékařským posudkem ze dne 9. 5. 2017 byla žalobkyni stanovena zdravotní klasifikace „D“, tj. pozbyla zdravotní způsobilost pro výkon služby. Rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 5. 2017 byl na základě zdravotní klasifikace „D“ služební poměr žalobkyně ukončen dle § 42 odst. 1 písm. h) ZSP. Z doplňujícího sdělení Oblastního zdravotnického zařízení MV Hradec Králové (MUDr. Z.) ze dne 17. 4. 2018 (vyžádaného služebním funkcionářem) soud zjistil, že v lékařském posudku uvedená zdravotní klasifikace „D“ nebyla stanovena na základě služebního úrazu nebo nemoci z povolání.

41. Lékařská zpráva ze dne 10. 8. 2016, či ze dne 30. 11. 2016 od MUDr. U. uvádí, že „u pacientky se jedná o pórázové těžké funkční postižení páteře...typické jako trvalý následek whiplash-injury“. Stejně tak zpráva MUDr. B. ze dne 4. 4. 2016 uvádí závěr: „stav po autonehodě s „v.s. whiplash injury 2011“.
42. Ze znaleckého posudku MUDr. F. ze dne 30. 9. 2016 soud zjistil, že tento znalec závěrem posudku stanovil, že *„ze zdravotnické a spisové dokumentace poškozené vyplývá, že její současný zdravotní stav je určen trvalými následky poranění, které utrpěla při výkonu služební činnosti jako předtím zcela zdravá, řádně připoutaná spolujezdkyně při dopravní nehodě služebního automobilu dne 8. září 2011. Dosud neodškodněné ztížené společenské uplatnění poškozené je srovnatelné s postižením uvedenými v Příloze č. 4 Vyhlášky č. 277/2015, odškodnění představuje částku 1 000 000 Kč.“* Ve znaleckém posudku jsou okopírované lékařské zprávy, avšak u některých z nich není zřejmé, ke kterému pacientu, kterým lékařem a kterého dne byly vystaveny. Znalec uzavřel, že jde o tzv. whiplash syndrom, tj. opěrkové poranění krční páteře s typickým postižením ústrojí rovnováhy.
43. Krajský soud již v rozsudku čj. 31 Ad 6/2018-262 poukázal na to, že správní spis obsahuje též kopie zdravotních zpráv žalobkyně, z nichž lze upozornit na zprávu ze dne 23. 6. 2014 od MUDr. L. se závěrem: stp whiplash injury, ze dne 1. 8. 2014 od MUDr. Č. z FN Motol se závěrem: stp. Whiplash injury, ze dne 15. 10. 2014 od MUDr. L. U. se závěrem: trvalý následek „whiplash-injury“. Dále se jedná o zprávu ze dne 27. 1. 2015 od MUDr. M. se závěrem whiplash injury, či zprávu ze dne 4. 4. 2016 MUDr. B., a to rovněž se zmínkou o whiplash injury. Z potvrzení MUDr. V. (příloha č. 115 ve správním spisu) se podává, že lékař potvrdil, že pracovní neschopnosti žalobkyně byly vystaveny pro potíže whiplash syndromu, ke kterému došlo při autonehodě dne 8. 9. 2011 a jsou tedy v přímé souvislosti s úrazem.
44. Ze znaleckého posudku UPOL vyplývá závěr, že komise odborníků neshledala na žalobkyni žádné známky organického poškození nervového systému, sluchového aparátu ani krční páteře. Současný stav žalobkyně nesouvisí přímo ani nepřímo s udávaným úrazem utrpěným při dopravní nehodě dne 8. 9. 2011. Z vyjádření MUDr. K. U. soud cituje: *„Podle mého soudu jde o typický případ tzv. kompenzační (dříve rentové) neurózy. Nese totiž řadu typických rysů, (...). Mohu argumentovat tím, že za 50 let své klinické praxe jsem se nesetkal s trvalými následky po podobném zranění u člověka, který by neměl nárok na finanční odškodnění. Stanovení náhrady „per analogiím“ s oboustrannou hluchotou pokládám za absurdní.“*
45. Po zrušení předchozích rozhodnutí žalovaného krajským soudem a vrácení věci mu k dalšímu řízení žalovaný zrušil prvostupňová rozhodnutí a věci vrátil služebnímu funkcionáři k novému projednání. Služební funkcionář poté usnesením ze dne 17. 5. 2021 spojil obě žádosti do společného řízení.
46. Služební funkcionář žalobkyni vyzval ve lhůtě do 15. 7. 2021 k písemnému udělení souhlasu k nahlížení do její zdravotnické dokumentace a písemnému zproštění mlčenlivosti lékařů, kteří vedou nebo vedli její zdravotnickou dokumentaci. Dále řízení dvakrát přerušil z důvodu poskytnutí lhůty žalobkyni k předložení avizovaného nového znaleckého posudku. Tento nepředložila, souhlas neudělila.
47. Služební funkcionář v průběhu řízení zjistil, že znalecký posudek UPOL není možné doplnit, neboť většina znalců, kteří se na posudku podíleli, již z důvodu pokročilého věku na univerzitě nepracuje a univerzita již ani nemá akreditaci ke zpracování znaleckých

posudků. Přistoupil proto k zadání zpracování revizního znaleckého posudku o zdravotním stavu žalobkyně a ustanovil jeho zpracováním znalecký ústav - Všeobecnou fakultní nemocnici v Praze (VFN). Uložil mu, aby mj. posoudil zdravotní stav žalobkyně, stanovil konkrétní diagnózy, určil, zda aktuální stav je v příčinné souvislosti s úrazem ze dne 8. 9. 2011 a posoudil otázku příčinné souvislosti ztráty způsobilosti k výkonu povolání žalobkyně s úrazem ze dne 8. 9. 2011. Posudek VFN byl vypravován dne 27. 11. 2023. Jak uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí i ve vyjádření k žalobě (viz výše), odpovědi znalců byly významně ovlivněny tím, že se žalobkyně opakovaně nedostavila na domluvený a jí potvrzený termín vyšetření. Tím zmařila účel zpracování znaleckého posudku a znemožnila revizní přezkoumání závěru znaleckého posudku UPOL ohledně příčinné souvislosti.

48. Dne 19. 3. 2024 byla žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce seznámena s podklady rozhodnutí. Zástupce požádal o lhůtu k vyjádření s tím, že sdělí, zda má žalobkyně k dispozici avizovaný znalecký posudek. V následném vyjádření zástupce žalobkyně odkázal na znalecký posudek MUDr. F., který považuje za jednoznačný a relevantní podklad pro rozhodnutí, zatímco závěry posudku UPOL, který si nechal zpracovat služební funkcionář, správné nejsou. K reviznímu posudku VFN se nevyjádřil. Nepodal ani zprávu o tom, zda žalobkyně má avizovaný znalecký posudek.
49. Dne 29. 7. 2024 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí. Dne 13. 8. 2024 podala žalobkyně odvolání. Dále byla vyrozuměna o možnosti seznámit se se spisem ve 2 termínech (naposledy ve dnech 31. 10. – 1. 11. 2024). Dne 1. 11. 2024 žalobkyně předložila 3 nové lékařské zprávy z roku 2024 (z neurologie, ortopedie a ORL).
50. Dne 20. 11. 2024 žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že při novém posuzování žádosti žalobkyně služební funkcionář vycházel z důkazů, resp. podkladů shromážděných v původních řízeních, které v souladu s odůvodněním rozsudků zdejšího krajského soudu čj. 31 Ad 6/2018-262 a čj. 31 Ad 14/2019-172 doplnil o další podklady (posudek VFN a další opatřené podklady: přípis České správy sociálního zabezpečení ze dne 1. 2. 2024, přípis Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Hradci Králové ze dne 29. 2. 2024, údaje volně dostupné na internetu související s kandidaturou žalobkyně do obecního zastupitelstva a do Evropského parlamentu, údaj o narození dítěte žalobkyně). K jednotlivým znaleckým posudkům uvedl, že znalecký posudek MUDr. F., předložený žalobkyní, byl vypracován bez jejího osobního vyšetření. Znalec hodnotil zdravotní stav žalobkyně jako opěrkový syndrom s analogií k úplné hluchotě, což žalovaný považuje za nevěrohodné. Naproti tomu znalecký posudek UPOL, který nechal vypracovat správní orgán I. stupně, je dle žalovaného komplexním posudkem, který neshledal souvislost mezi úrazem a současným zdravotním stavem žalobkyně. Tento byl vyhotoven na základě osobního vyšetření žalobkyně a nadále jej proto žalovaný považuje za stěžejní důkaz. Revizní posudek VFN Praha nebylo možné dokončit kvůli opakované neúčasti žalobkyně na vyšetření, a proto má omezenou důkazní hodnotu. K dalším důkazům žalovaný uvedl, že žalobkyně nepředložila nový znalecký posudek, přestože to opakovaně slibovala. Odmítla zprostit lékaře mlčenlivosti a neposkytla souhlas k nahlížení do zdravotnické dokumentace. Byly zjištěny i další skutečnosti (studium, kandidatura ve volbách, narození dítěte), které podle žalovaného nesvědčí o jejím výrazném omezení v běžném životě. K tíži bylo hodnoceno i to, že žalobkyně opakovaně zdržovala řízení, nespolupracovala, neplnila výzvy správního orgánu. Žalobkyně opožděně předložila lékařské zprávy z roku 2024, které dle žalovaného

obsahují jen anamnestické údaje a neprokazují příčinnou souvislost mezi úrazem ze dne 8. 9. 2011 a aktuálním zdravotním stavem. Žalobkyně dle žalovaného neunesla důkazní břemeno, její přístup k řízení vyhodnotil jako pasivní a obstrukční.

51. Po provedeném přezkumném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba je **důvodná**.
52. Krajský soud považuje za vhodné připomenout závazné právní názory soudu vyjádřené v obou výše zrušujících rozsudcích.
53. Krajský soud v rozsudku čj. 31 Ad 6/2018-262 (viz body 28-31) uvedl, že *...„[L]ékařský posudek MUDr. F. bez dalšího neospravedlňuje vyplacení částky odškodného, kterou znalec určil. Jak podotkl žalovaný, tento znalec žalobkyni ani osobně nevyšetřil, vycházel pouze z lékařských zpráv. Z nich však většina byla datována do předcházejících let.... Nicméně ani znalecký posudek UPOL nedostál dostatečnému podkladu pro rozhodnutí správního orgánu. Znalci nezodpověděli dostatečně jim položenou otázku, a to zejm. otázku č. 1, tedy se podrobně nevyjádřili k lékařským zprávám poškozené, resp. ke znaleckému posudku MUDr. F. Pouze MUDr. K. U. předestřel polemiku s MUDr. F. s tím, že názory těchto lékařů jsou diametrálně opoziční. Zatímco MUDr. F. ve znaleckém posudku jasně uzavírá, že jde o whiplash syndrom, MUDr. U. naznačuje rysy tento syndrom vylučující, resp. navozující ho za účelem dosažení odškodného. Zcela odlišný názor mají znalci též na užití hodnotících kritérií, resp. diagnózy, kterou použil MUDr. F. Pakliže žalobkyně ztratila zdravotní způsobilost, bylo nutné dostatečně prokázat, že se tak nestalo v souvislosti s pracovním úrazem (tím spíše, pokud závěry lékařského posudku zkoumajícího způsobilost žalobkyně zmiňují služební úraz). I přesto, že žalovaný uvádí, že žalobkyně ztratila zdravotní způsobilost pro chronický cervikokraniální syndrom, z lékařského posudku toto jednoznačně nevyplyvá. Tato diagnóza je sice uvedena v závěru, avšak spolu s ní též stav po distorzi krční páteře po služebním úrazu. Krajský soud z ničeho nenabyl přesvědčení, že by bylo vyloučeno, že cervikokraniální syndrom není důsledek pracovního úrazu, ani to, že stav žalobkyně je ustálen...“*.
54. Krajský soud v rozsudku čj. 31 Ad 14/2019-172 (viz bod 27) uvedl, že *„[z]nalecký posudek UPOL, který měl vyvrátit pochybnosti o skutkovém stavu zjištěném posudkem MUDr. F. předložený žalobkyni nedostál dostatečnému podkladu pro rozhodnutí správního orgánu. Oba posudky dle soudu směřovaly k aktuálnímu zdravotnímu stavu žalobkyně, nikoli k zjišťování důvodů hodnocení zdravotní způsobilosti „D“. Dále poukázal také na to, že zcela odlišný názor mají znalci na užití hodnotících kritérií, resp. diagnózy, kterou použil MUDr. F. Přitom závěr, o jakou diagnózu v případě žalobkyně jde, se prolíná též do hodnocení toho, zda zdravotní způsobilost „D“ byla stanovena právě kvůli té diagnóze, která je důsledkem služebního úrazu.“*
55. Na uvedených zjištěních a závěrech krajský soud i v nyní projednávané věci trvá. Po vyhodnocení doplněného dokazování soud dospěl k závěru, že správní orgány se nedostatečně vypořádaly s právními názory soudu vyjádřenými v obou výše citovaných zrušujících rozsudcích, zejména pokud jde o dostatečné zjištění skutkového stavu věci.
56. Soud v předchozích řízeních výslovně požadoval, aby správní orgán konfrontoval znalecké posudky MUDr. F. a UPOL, dále, aby vyzval znalce k ústnímu vyjádření nebo zadal revizní znalecký posudek. Správní orgán I. stupně sice zadal vypracování revizního znaleckého posudku u VFN, ten však z důvodu neúčasti žalobkyně na vyšetření neobsahoval klíčové závěry ke stěžejní otázce prokázání příčinné souvislosti mezi úrazem a ztrátou zdravotní způsobilosti k výkonu povolání žalobkyně a mezi úrazem a současným zdravotním stavem/zdravotními obtížemi žalobkyně a odpovědi na výše nastolené otázky s tím související k prokázání jejich nároků na odškodnění. Formálně tedy

splnil požadavek soudu, materiálně však nebylo možné vyvrátit či potvrdit zcela protichůdné závěry posudků MUDr. F. a UPOL.

57. Přestože tedy soud požadoval důkladnější objasnění rozporů, správní orgán se spokojil s neúplným revizním posudkem VFN a nepokračoval v dokazování. Nebyl tak splněn požadavek soudu na zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Z rozhodnutí obou správních orgánů je zřejmá přetrvávající závislost na posudku UPOL z roku 2017, který však byl již dříve označen soudem za nedostatečný. Dle správních orgánů uvedený posudek i nadále zůstává stěžejním důkazem, přestože nebyl doplněn (dle zdůvodnění žalovaného již znalci nejsou dostupní) a nebyla provedena jeho konfrontace s posudkem MUDr. F.
58. Krajský soud připouští argumentaci správních orgánů o nespolupráci žalobkyně za částečně důvodnou, naproti tomu žalobkyně tvrdí, že se vždy řádně omluvila a vyšetření se nemohla zúčastnit z objektivních důvodů. Žalovaný nezmínil, jaké důvody žalobkyně uvedla, na druhou stranu ani žalobkyně neupřesnila, o jaké důvody se jednalo, a zda je může prokázat. Krajský soud již v rozsudku čj. 31 Ad 14/2019-172 uvedl, že správní řízení je ovládáno zásadou materiální pravdy, čemuž odpovídá zásada vyšetřovací, podle níž je za objasnění skutkového stavu odpovědný správní orgán. Účastník řízení je pak povinen poskytovat k naplnění tohoto cíle součinnost.
59. Správní orgán v rámci pokračování řízení dle názoru soudu nevyužil např. možnosti výsledku znaleců, nezajistil nový revizní posudek jiným znaleckým ústavem, nepokusil se o jiné formy zjištění skutkového stavu, např. výsledkem lékařů, kteří vydali nové zprávy v roce 2024, či výpověďmi svědků (např. rodinných příslušníků, kolegů, přátel), kteří by se mohli vyjádřit k případnému omezení žalobkyně v běžném životě po úrazu. Na tomto místě soud současně apeluje na žalobkyni, aby přehodnotila svůj dosavadní přístup (je to ona, kdo žádá o poskytnutí náhrad) a poskytla správním orgánům v dalším řízení nezbytnou součinnost.
60. Závěrem krajský soud s odkazem na své dřívější rozsudky shrnuje, že žalovaný bude muset osvětlit skutečný zdravotní stav žalobkyně tím, že odstraní pochybnosti vycházející z protichůdných znaleckých posudků, kdy jeden znalec (MUDr. F.) vycházel pouze z lékařských zpráv a znalecký ústav UPOL tyto zprávy zase téměř nehodnotil. V dalším řízení je třeba najisto postavit příčinnou souvislost ztráty způsobilosti k výkonu povolání žalobkyně s dřívějším služebním úrazem. Správní orgán může zohlednit též období, kdy žalobkyně byla schopná práci vykonávat, neboť ze správního spisu je zřejmý mnohaletý rozestup mezi služebním úrazem a hodnocením zdravotní způsobilosti „D“. Pro závěr o nároku žalobkyně na odškodnění bude třeba prokázat, aby úraz byl převažující příčinou obtíží, kvůli kterým ztratila způsobilost pro výkon služby. Pokud v dalším řízení dospěje žalovaný k závěru, že v souvislosti s pracovním úrazem trpí žalobkyně ztížením společenského uplatnění, bude dále nutné zkoumat rozsah tohoto ztížení v jejím běžném/pracovním životě a zabývat se spravedlivým odškodněním (v souladu se zásadou proporcionality). Pokud žalovaný dospěje i po doplnění dokazování opětovně k tomu, že zdravotní stav žalobkyně není v příčinné souvislosti s pracovním úrazem, v dalším rozhodnutí uvede, z čeho má toto za prokázané.

V. Závěr a náklady řízení

61. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud žalobu shledal důvodnou, proto napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nutnost doplnění zjištění o skutkovém stavu (§ 76 odst. 1 písm. b/ s. ř. s.) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, jak vyplývá z výroku I. rozsudku. V dalším řízení jsou správní orgány vázány názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
62. náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Náklady žalobkyně, která měla ve věci úspěch, tvořil zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a dále odměna právního zástupce, kterému soud přiznal 1 úkon právní služby ve výši 4 620 Kč (sepis žaloby), 1 režijní paušál ve výši 450 Kč, k tomu náležející 21% DPH (advokát je plátcem DPH), dle § 7, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, tj. celkem 6 134,70 Kč. Náklady žalobkyně činí celkem 9 134,70 Kč.
63. Krajský soud dále uvádí, že oproti vyúčtování nákladů řízení zástupcem žalobkyně nepřiznal náhradu za další úkon právní služby, a to za přípravu a převzetí zastoupení, k tomu náležející režijní paušál a DPH, neboť zástupce žalobkyně zastupoval žalobkyni již v předchozím soudním řízení (se situací žalobkyně je plně obeznámen) a částka za tento úkon právní služby s příslušenstvím mu již byla placena.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 24. července 2025

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu